

A partir de la novel·la de
LAETITIA COLOMBANI

GRUP FOCUS
TEATREGOYA

Direcció
CLARA SEGURA

LA TRENNA

**CRISTINA GENEBAT, CLARA SEGURA,
MARTA MARCO, CARLOTA OLCINA
i LA PERLA 29**

Amb el suport de

SINOPSI

Aquesta és la història de tres dones. Han nascut en continents diferents però comparteixen el mateix anhel de llibertat. És la història de les seves vides; la Smita, una dona d'àl·lit que lluita per canviar el futur de la seva filla, en una Índia que encara condemna a aquestes castes a l'analfabetisme; la Giulia, una jove siciliana que ha decidit seguir la tradició del negoci familiar i que inesperadament ha de fer front a la seva imminent fallida; i la Sarah, que veu amenaçada la seva exitosa carrera d'advocat al Quebec per un càncer de mama. Totes tres lluiten contra allò que s'espera d'elles i afronten l'adversitat amb determinació, per tal d'aconseguir el que es proposen. D'alguna manera la lluita contra el que el destí els havia reservat i la voluntat indestructible de viure amb esperança i il·lusió, les unirà. Vides particulars i resistents, com els cabells de les dones.

**"A les que estimen, crien, esperen,
cauen mil vegades i es tornen a aixecar.
Que es dobleguen però no sucumbeixen.
Conec les seves lluites,
comparteixo les seves llàgrimes
i les seves alegries.
Cadascuna d'elles és una mica jo."**

Laetitia Colombani

FITXA

De **Laetitia Colombani**
Traducció i dramaturgia
Cristina Genebat i Marta Marco
Direcció **Clara Segura Crespo**

amb
Cristina Genebat
Marta Marco
Carlota Olcina
Clara Segura Crespo

Veü Pietro Lanfredi
Lluís Marco

Producció, direcció tècnica
i comunicació
La Perla 29

Una idea de
Cristina Genebat, Marta Marco
Clara Segura i La Perla 29

Ajudanta de direcció **Montse Vellvehí**
Vestuari **Marian Coromina**
Il·luminació i espai **CUBE.BZ**
So **Damien Bazin**
Vídeo **FRAU. recerques visuals**
Moviment i coreografies **Vero Cendoya**
Caracterització **Clàudia Abbad**

Regidora **Marta Garolera**
Tècnic funcions **Quim Nuevo i Roger Giménez**
Coordinació tècnica **Arnau Planchart**
Tècnics muntatge **Fer Acosta, Marco Ruggero**
Cap tècnic del teatre **Roger Muñoz**

Sastreteria **Claudia Fascio i Època Barcelona**
Construcció d'escenografia
Jorba-Miró Estudi-taller d'escenografia
i **Martí Doy**

Màrqueting i comunicació **Focus**
Fotografia espectacle **David Ruano**
Clip espectacle **David Andreu**
Disseny gràfic cartell **Pau Masaló**
Fotografia cartell **Noemí Elías Bascuñana**

Espectacle en **català**
Durada **1 hora i 50 minuts**
Primera representació d'aquesta temporada
al Teatre Goya l'**1 de febrer de 2024**

Agraïments **Alfred Casas, Tiziana d'Angelo**
Deepti Golani, Lluc i Martí Ferrer Segura
Anna Sallent, Eva Fernandez, Martí Vellvehí
Pedro Fernández, Pilar Bosch, Yazmin Córdoba
Rut Fernández, Florenci Ferrer, Mariona López
Giacomo Passalacqua, Txell Feixas Sugandha
Vats, Oriol Broggi, Ajuntament de Caldes
de Montbui, Thermalia Museu de Caldes
de Montbui i un petó a la sister!

PREMIS

Premi Butaca a la Millor direcció

per Clara Segura al 2023.

Premi Teatre Barcelona a la Millor direcció

per Clara Segura al 2023.

Premi Teatre Barcelona a la Millor adaptació

per Cristina Genebat i Marta Marco al 2023.

CRÍTQUES

“Unes interpretacions i una direcció fantàstiques.”

Martí Figueras, Núvol

“Magnífica feina de Clara Segura com a directora. Desplega solucions imaginatives i manega amb bon pols el ritme de la proposta”

Santi Fondevila, ARA

“El públic es posa dempeus eufòric amb un final rodó.”

Jordi Bordes, El Punt Avui

la perla29

Sovint és en les històries més llunyanes on descobrim, per sorpresa, un tros de nosaltres que potser desconeixíem. Aquesta és la força poètica de les metàfores: enfilen vincles entre allò més diferent i revelen veritats que estaven inconnexes. Per això, quan sentim les històries de la Smita, la Giulia i la Sarah, que viuen a puntes del món diferents i que tenen vides que potser no tenen res a veure amb les nostres, de seguida entenem que compartim un destí comú i que, parlant d'elles, també parlen de nosaltres. Al cap i a la fi, on comença i on acaba una història?

La història que us presentem tracta, a través de la metàfora de la trena, de la llibertat de les dones d'escollir el destí, la resiliència davant les complicacions de la vida, la tendresa que cura, la sororitat que entrellaça les lluites particulars i les esperances compartides. Un seguit de veus femenines, de la Smita, la Giulia, la Sarah, i també les de la Laetitia, la Clara, la Marta, la Cristina, la Carlota i la Bet i totes les veus de dones d'aquest projecte, que cusen aquesta història perquè hi ha alguna cosa en joc, que ara us convidem a esbrinar.

Conviure amb les metàfores és tenir més vida, acollir més diversitat, bressolar més preguntes, habitar més compromís. Això és el que ens mou a La Perla 29, fem teatre per la llibertat de la imaginació que millora la vida i que ens permet anar més enllà; és el nostre gra de sorra d'un camí que encara té moltes passes per recórrer arreu del món.

Hi ha moltes històries que ens esperen i nosaltres tenim esperança de trobar-les.

L'equip de La Perla 29

UNA PROPOSTA DE CRISTINA GENEBAT, MARTA MARCO CLARA SEGURA I LA PERLA 29

La novel·la *La tresse*, (en català, *La trena*) de Laetitia Colombani, ens va arribar a les mans just en el moment adequat. Després d'aquells dies extraordinaris en què el món semblava haver-se aturat, ens vam retrobar per recomanar-nos una història que ens hagués commogut. Llavors vam descobrir que, totes, havíem llegit *La trena* al mateix temps.

Nosaltres quatre, que tenim tan poc a veure amb la Smita, la Giulia i la Sarah, ens havíem sentit profundament commogudes per la història de les nostres protagonistes. La seva recerca de llibertat, de veu pròpia, la seva obstinació, la seva perseverança i la seva valentia ens trasbalsaven fins a sentir que era una història que s'havia d'explicar en veu alta. Una història que volíem representar en un teatre.

Hem anat coincidint, al llarg dels anys, en diversos projectes teatrals. Hem assajat juntes, hem passat llargues temporades a Barcelona i hem viscut gires durant molt de temps amb peces com *Bodas de sangre* o *Les noies de Mossbank road*. Feia temps que volíem retrobar-nos per tornar a treballar juntes, per a explicar una història de dones que ens agradés de veritat, que ens arribés a l'ànima. Una història, com diu la Colombani, que ja és la nostra tot i que no ens pertany.

Creiem que l'hem trobat.

Marta, Cristina, Bet i Clara

SOBRE LA NOVEL·LA

La trena (Català; Editorial Salamandra, 2018) és el primer llibre de la directora de cinema, actriu, guionista i escriptora Laetitia Colombani.

L'autora va créixer literalment envoltada de llibres. La seva mare va ser bibliotecària durant 40 anys, d'aquí la seva devoció per les lletres. Tot i que es va decantar pel cinema, tard o d'hora sabia que la seva primera novel·la arribaria. *La trena*, traduïda ara al català i al castellà, retrata tres dones de l'Índia, Itàlia i el Canadà. Tres flocs de cabells, rebels i coratjosos, propis del cuir cabellut femení.

Ens trobem davant d'un fulgurant èxit editorial que ha estat durant mesos al capdavant de les llistes de vendes després de conquerir a la crítica i al públic. Més de mig milió d'exemplars venuts a França i gairebé trenta traduccions en curs. També és la novel·la guanyadora del prestigiós premi Prix Relay de l'any 2017.

"L'autora traça amb una habilitat sorprenent el retrat de tres dones que es rebel·len contra el seu destí, tres històries que deixen entreveure una humanitat fràgil però vibrant."

Le Figaro

"El fenomen del moment." **Le Parisien**

"Un homenatge a la força de totes les dones. Les protagonistes de *La trena* tenen en comú una força i una determinació que les empenyen a decidir cada instant de la seva vida en lloc de patir-lo. Són un model per a totes nosaltres." **Le Soir**

FRAGMENTS D'ENTREVISTES A LAETITIA COLOMBANI

Fragment d'una entrevista d'Eva Cantón a El Periódico (traducció pròpia)

Què simbolitza aquesta trena?

Encara que no era el títol original del manuscrit, em vaig adonar que era al mateix temps l'estructura i el punt de partida de la història. La forma i el fons. Alguna cosa que vincula a les tres dones. El cabell és un destacat tret femení i perdre'l pot ser dolorós. Investigant, vaig descobrir que un cabell, encara que sigui fi, és molt resistent i aquesta idea em va agradar, perquè aquestes tres dones superen proves, s'enfronten a reptes i aguanten. Són unes lluitadores.

Què és el que acaba unint íntimament als tres personatges de la novel·la?

Per un costat, hi ha el tema de la filiació i del destí que no es vol transmetre als fills. D'altra banda, comparteixen una forma de solidaritat, un lligam immaterial que les uneix. L'energia de la Smita per avançar i la valentia de la Giulia contribueixen a salvar a la Sarah. A través d'ella volia retre homenatge al valor d'una dona que lluita contra la malaltia, treballa i manté a la seva família. La societat planteja a les dones desafiaments gegantescos.

Creus que s'està despertant una nova forma de feminisme?

Sí. Jo em sento profundament feminista en un sentit pacifista. Avui el feminisme no té res a veure amb la guerra dels sexes dels anys 70. Tot el contrari. Hem de lluitar amb els homes perquè les mentalitats evolucionin. Anem cap a l'emancipació, però és molt difícil de conquerir.

Fragment d'una entrevista de Léonard de Vinci a A livre ouvert (traducció pròpia)

Com vas triar aquests tres retrats de dones i la seva articulació?

Volia construir la meua història al voltant de tres personatges femenins forts, que no fossin ni dones objecte, ni víctimes, ni personatges secundaris. Soc molt sensible a la causa de les dones, a la seva condició, al que viuen en el dia a dia, a la camisa de força en què sovint les tanca la societat. Volia parlar del que significa ser dona al món actual. Smita, Giulia i Sarah sembla que no tenen res en comú, no viuen al mateix continent, no tenen la mateixa cultura ni la mateixa religió. No parlen la mateixa llengua, no tenen el mateix nivell social, ni la mateixa situació familiar. No pertanyen al mateix tipus de societat, però cadascuna, a la seva manera, està tancada, confinada a un rol que li ha estat assignat. El que les reunirà, més enllà d'aquestes diferències, és aquesta empenta de vida, aquest impuls que les portarà a conquerir una forma de llibertat, a "resistir", a emancipar-se.

MARTA MARCO

Actriu de teatre, cinema i televisió. Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. En teatre destaquen les seves interpretacions a *La Casa de Bernarda Alba* dirigida per Lluís Pascual, *L'Espera* dirigida per Juan Carlos Martel, *L'orfe del clan dels Zhao*, dirigida per Oriol Broggi, *El Misanthrop* de Molière dirigida per Georges Lavaudant, *El curiós incident del gos a mitjanit* i *La Reina de la bellesa de Leenane* dirigides per Julio Manrique, *Dansa d'Agost* dirigida per Ferran Utzet, *Vides Privades* dirigida per David Selvas i Norbert Martínez, *Les Noies de Mossbank Road* dirigida per Sílvia Munt i *53 Diumenges*, dirigida per Cesc Gay, *La Trena* dirigida per Clara Segura i *Bèsties* dirigida per Pau Roca.

A la televisió ha aparegut en moltes sèries d'èxit, com *Nissaga de poder*, *L'herència*, *Laura*, *Ventdelplà*, *Cites* o *Merlí*, a TV3 i Netflix, i *Pelotas*, a TVE. Va debutar al cinema amb David Trueba a *Soldados de Salamina*. Reconeguda amb diversos premis, com el Premi Butaca de Barcelona a la millor actriu o el Premi de la Crítica de Teatre de Barcelona.

Ha obtingut el Premi Teatre Barcelona a la Millor Adaptació per *La Trena*.

CRISTINA GENEBAT

Llicenciada en Traducció i Interpretació per la Universitat Pompeu Fabra i en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. En teatre destaquen les seves interpretacions a *Hedda Gabler*, dirigida per David Selvas, *El curios incident del gos a mitjanit*, Roberto Zucco, *Les tres Germanes* i *La forma de les coses*, dirigides per Julio Manrique; *Hamlet*, dirigida per Pau Carrió, *Don Juan* dirigida per Ariel-Garcia Valdés, *Un aire de família*, dirigida per Pau Durà o *Boscós*, dirigida per Oriol Broggi. A la televisió ha aparegut en nombroses sèries com *Cites*, *La Riera*, *Com si fos ahir* o *Vida Privada* per a TV3, així com a *Félix* per a Movistar+ i *Merlí* i *El inocente* per a Netflix. La seva primera autoria és *Santa Nit* i també ha escrit *EVA* per a T de Teatre. Ha traduït al català i al castellà autors com Wajdi Mouawad, Bernard Marie Koltès, Marivaux, Molière, Oscar Wilde, David Mamet, Neil Labute i Jez Butterworth, entre d'altres.

Ha signat les versions teatrals de *Les tres germanes* de Txèkhov, *L'ànec salvatge* d'Henrik Ibsen, o *La importància de ser Frank*, d'Oscar Wilde. El 2020 publica amb Penguin Random House el seu primer assaig, *Som iguals o no? Interpretar el feminisme*. També el 2023 signa l'adaptació de la novel·la *l'adversari* d'Emmanuel Carrère al Teatre Romea amb direcció de Julio Manrique, i la traducció de *Love, Love, Love*, de Mike Bartlett, dirigida per Julio Manrique a La Villarroel.

Va obtenir el Premi Teatre Barcelona a la Millor Adaptació per *La Trena*.

CLARA SEGURA

És llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona, i té el títol superior de música pel Liceu. Actualment, compagina la seva feina com a actriu de cinema, televisió i teatre amb la de professora d'interpretació de l'Institut del Teatre. Els últims espectacles que ha protagonitzat són *Filumena Marturano*, *La guerra no té rostre de dona*, *Les noies de Mossband Road*, *Bodas de Sangre*, *La treva*, *Conillet*, *Una giornata particolare*, *La rosa tatuada*, *Incendis i 28 i mig*. En televisió destaquen els seus papers a la sèrie de TV3 *Nit i dia*, i anteriorment a *13 últims dies d'octubre*, *Descalç sobre la terra vermella*, *Vinagre*, *Una pistola en cada mano*, *Tots volem el millor per ella* i *Durante la tormenta*.

Ha estat reconeguda amb multiplicitat de premis: Premis Butaca (Millor actriu per *Filumena Marturano*, *Conillet*, *La rosa tatuada* i *Incendis*), Premis Gaudí (Millor actriu de repartiment per *Tots volem el millor per a ella* i *Les dues vides* d'Andrés Rabadán), Premis de la Crítica (Millor actriu per *Una giornata particolare* i per *Conillet*), Premi Ciutat de Barcelona (pel seu paper a *La rosa tatuada*), Premi Margarida Xirgu i, recentment, el Premi Nacional de Cultura. Com a directora ha debutat recentment amb l'èxit escrit per Bruno Oro, *Cobertura*, i amb *La Trena* ha obtingut els guardons a la Millor Direcció als Premis Teatre Barcelona i als Premis Butaca.

CARLOTA OLCINA

Actriu de teatre, de televisió i de cinema. Ha treballat en nombroses produccions com ara *Crim i càstig*, dirigida per Pau Carrió, *La classe*, dirigida per Pau Roca, *El quadern daurat*, dirigida per Carlota Subirós, *L'habitació del costat*, dirigida per Julio Manrique, *Dansa d'Agost*, dirigida per Ferran Utzet, *Pulmons* dirigida per Marilia Samper, *Dissabte, diumenge i dilluns*, dirigida per Sergi Belbel o *Terra Baixa*, dirigida per Ferran Madico, entre d'altres. En televisió l'hem pogut veure a sèries com ara *Com si fos ahir*, *Merlí*, *Nit i dia*, *Amar en tiempos revueltos*, *El cor de la ciutat* o *Laberint d'ombres*. També l'hem pogut veure en cinema a *El Cupero*, dirigida per Oriol Paulo, *Salvador* de Manuel Hueriga o *Mi dulce* dirigida per Jesus Mora.

L'any 2019 va ser reconeguda com a millor actriu de repartiment als Premis Butaca per *l'Habitació del costat*.

HORARIS

Dimecres i divendres: 20 h

Dijous i dissabtes: 17.30 i 20.30 h

Diumenges: 18 h

PREUS

A partir de 19€

(consulteu descomptes especials)

Venda d'entrades:

Taquilla Teatre Goya - teatregoya.cat

Preus especials per a grups a:

Promentrada www.promentrada.com

93 309 70 04

PREMSA

Xavi Lleyda, Anna Pérez i Marcel Clement

93 309 75 38 - premsa@focus.cat

Material de premsa:

focus.cat/teatre/#premsa

MOLT MÉS

A

Comparteix la teva experiència
amb el hashtag

#LaTrena

i etiqueta **@Teatre_Goya**

Empreses patrocinadores

Institucions

Mitjans de comunicació

Amb la col·laboració de

